

ГЛАВА XXIX.

Б Л А Г О Д А Р Н О С Т Ъ .

Ако сме длъжни да имаме благочестивы чувства и благородно обхождание съ всѣкого, то колко повече съ оныя великодушны хора, кои-то ни сж показали посокъ на своѣ-тѣ любовь на своѣ-тѣ милость, на свое-то доброжелателство.

Като поченемъ отъ наши-ты родители да не подаваме урокъ никому отъ оныя, кои-то ни сж давали каквѣ годѣ помощь, да ны укори че малко помнимъ тѣхно-то благодарѣние.

Колко-то за други лица можемъ по нѣкогы да бѣдемъ и полюти въ наше-то осъждане, и повздръжни въ наше-то благородство, безъ да влѣземъ въ голѣмъ грѣхъ. Нѣ къмъ чловѣка, кой-то ни е помогналъ, не е просто да си дадемъ волю и за най малко-то нѣшто, съ кое-то можемъ да го наскрѣбимъ, да му докараме обидъ, или да му поврѣ-